

βλάβη

βλάβη, η, ουσ. [<αρχ. βλάβη], η βλάβη. **1.** ζημιά (ηθική, οικονομική, πνευματική ή σωματική): «ευτυχώς ήταν μικρή η βλάβη απ' το πέσιμο που έκανα || όταν είναι μικρή η οικονομική βλάβη, μπορείς να την ξεπεράσεις εύκολα» **2.** φθορά που αναστέλλει την ενέργεια ή την κίνηση μηχανήματος: «μείναμε από βλάβη της μηχανής τ' αυτοκινήτου μου έξω απ' τα Μουδανιά».

- *έχει βλάβη στο μυαλό*, είναι διανοητικά καθυστερημένος: «μην παρεξηγείς αυτά που σου λέει, γιατί το παιδί έχει βλάβη στο μυαλό».

- *παθαίνω βλάβη*, υφίσταμαι ζημιά (ηθική, πνευματική, οικονομική ή σωματική): «έπαθε μεγάλη βλάβη που δικά του γραπτά τα παρουσίασε για δικά της || έπαθε μεγάλη βλάβη με την υποτίμηση της δραχμής || καθώς ξεσκόνιζε, έπεσε απ' την καρέκλα της και με την πτώση της πάνω στη βιτρίνα έπαθε μεγάλη βλάβη απ' τα σπασμένα γυαλιά».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας